

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/440/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207147
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C/79/2012-60 zo dňa 08. 07. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a odporcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, že okresný súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané.

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporcovi podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Ružomberok nerozhodol v exekučnom konaní o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote 30-tich dní od doručenia návrhu.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5Er/155/2007, pričom zistil, že navrhovateľ (v postavení oprávneného) podal dňa 12. 03. 2007 návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorský úrad Mgr. Márie Krasňanovej, ktorú okresný súd vydaním poverenia zo dňa 27. 03. 2007 poveril vykonaním exekúcie. Dňa 22. 11. 2010 bol okresnému súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ktoré podanie bolo dňa 21. 12. 2010 odoslané JUDr. Márii Krasňanovej spolu s výzvou na vyjadrenie sa k trovám exekúcie a predloženie exekučného spisu. Nakoľko súdny exekútor na výzvu nereagoval, súd ho opätovne vyzval na oznámenie potrebných skutočností a predloženie exekučného spisu, a to urgenciou zo dňa 07. 02. 2011. V podaní doručenom okresnému súdu dňa 28. 02. 2011 súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie, súčasne zaslal exekučný spis a vyjadril sa k návrhu

oprávneného tak, že navrhol, aby súd návrh na zmenu exekútora zamietol a súčasne exekúciu ako neprípustnú zastavil a zaviazal oprávneného zaplatiť trovy exekúcie. Uznesením č.k. 5Er/155/2007-17 zo dňa 16. 03. 2011 bolo žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovie a vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. Zároveň súd určil trovy súdneho exekútora JUDr. Márie Krasňanovej. Proti výroku o zmene exekútora podala JUDr. Mária Krasňanová odvolanie a Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8CoE/170/2011-35 zo dňa 30. 11. 2011 (právoplatným dňom 06. 02. 2012) v spojení s opravným uznesením č.k. 8CoE/170/2011-51 zo dňa 11. 05. 2012 (právoplatným dňom 08. 01. 2013) uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil a v nenapadnutej časti ponechal nedotknuté. Dňa 24. 02. 2012 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod číslom 5508*019303.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uviedol, že v exekučnej veci navrhovateľa (v postavení oprávneného) vedenej pod sp. zn. 5Er/155/2007 bol okresný súd (ako súd exekučný) povinný si vyžiadať exekučný spis od pôvodného súdneho exekútora s vyúčtovaním trov exekúcie. Pokiaľ došlo k vydaniu uznesenia o zmene súdneho exekútora po lehote uvedenej v ustanovení § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, bolo to z dôvodu, že pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, a preto exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného. V predmetnej exekučnej veci teda okresný súd konal plynule a bez prieťahov, pričom všetky vykonávané úkony (zaslanie návrhu oprávneného a žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi o vyčíslenie trov exekúcie a doručenie exekučného spisu) smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonávané v súlade s Exekučným poriadkom. Exekučný súd rozhodol o zmene súdneho exekútora bez zbytočného odkladu po tom, ako mu bola poskytnutá zo strany pôvodného exekútora súčinnosť, pričom poverenie pre nového exekútora bolo vydané následne po tom, ako boli nadriadeným súdom s konečnou platnosťou vyriešené všetky otázky súvisiace so zmenou v osobe exekútora a nárokmi pôvodného exekútora.

Keďže súd nemal preukázanú existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. V závere odôvodnenia poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/16/2002, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky aj prieťahy v konaní.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal, keď tento si v priebehu konania uplatnil náhradu trov konania, avšak v zákonnej lehote nijako nevyčísлил ich výšku a ani z obsahu spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Súdu vytýkal, že nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Uvedené považuje za porušenie základného práva na kontradiktórny súdny proces, ako aj porušenie § 114 ods. 2 O. s. p., pričom osobitne zdôraznil, že odporca vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania a na túto námietku nemohol navrhovateľ akýmkoľvek spôsobom reagovať. Poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania zahŕňajúceho právo na kontradiktórne konanie, v rámci ktorého musia mať strany možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim, s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Odvolateľ tiež namietal, že pred vynesením rozhodnutia nebol oboznámený ani s listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci podľa navrhovateľa nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal súd umožniť navrhovateľovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom. Pokiaľ vnútroštátny súd dospel (podľa odvolateľa na základe dokazovania, ktorého obsah, rozsah si bez akéhokoľvek dôvodu určil sám) k záveru, že existuje okolnosť brániaca vydať pre navrhovateľa pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Upozornil, že súd vykonal

dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise.

Zároveň navrhovateľ poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd.

Navrhovateľ zotrval na tvrdení, že okresný súd dopustil sa viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Odvolateľ bol za to, že navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, spočívajúci vo viacerých skutočnostiach a nie len jednej z nich. Konajúci súd sa mal preto vysporiadať pri rozhodovaní vo veci so všetkými vytýkanými zloškami nesprávneho úradného postupu.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Vo vzťahu k nedoručeniu vyjadrenia odporcu k žalobe, odporca poukázal na obsah vlastného vyjadrenia a dôvody, pre ktoré súd žalobu zamietol (neexistencia nesprávneho úradného postupu okresného súdu, exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne a bez zbytočných prietáhov, pričom všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného, exekučný súd rozhodol o zmene exekútora bez zbytočného odkladu po tom, ako mu bola poskytnutá súčinnosť, pričom poverenie pre nového exekútora bolo vydané následne po tom, ako boli nadriadeným súdom s konečnou platnosťou vyriešené všetky otázky súvisiace so zmenou v osobe exekútora a nárokmi pôvodného exekútora). Z uvedeného vyplýva, že akákoľvek argumentácia navrhovateľa, resp. jeho vyjadrenie k vyjadreniu odporcu by vo vzťahu k rozhodnutiu súdu, a to s ohľadom na odôvodnenie rozhodnutia, nemalo žiadnu relevanciu. K námietke, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám, uviedol, že súd vykonal dokazovanie oboznámením exekučného spisu, pričom išlo o dôkaz, ktorého vykonanie v samotnom žalobnom návrhu navrhol na podporu svojich tvrdení práve navrhovateľ. V prípade účasti navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu na pojednávaní by navrhovateľ bol s obsahom vyjadrenia odporcu oboznámený, zúčastnil by sa vykonávania dokazovania, mohol by navrhnúť jeho doplnenie, resp. k vykonanému dokazovaniu sa vyjadriť. Za situácie, že navrhovateľ sa pojednávania bez ospravedlnenia a vážneho dôvodu nezúčastnil, k odňatiu práva konať pred súdom postupom súdu dôjsť nemohlo. Súd pojednávanie dňa 08. 07. 2013 vykonal v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., teda pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, keďže tento bol riadne predvolaný a nepožiadal o odročenie z dôležitých dôvodov. K namietanej vade konania spočívajúcej v tom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, odporca poukázal na vyjadrenia navrhovateľa v konaní, z ktorých je zrejmé, že i keď poukazoval na skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru, že podáva námietku zaujatosti, námietku zaujatosti nepodal. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na ustálenú rozhodovaciu prax iných krajských súdov „v skutkovo a právne totožných veciach“, odporca uviedol, že tvrdenie navrhovateľa je zavádzajúce, pretože predmetné konanie oproti tým, na ktoré v odvolaní poukázal navrhovateľ, obsahuje skutkové a právne špecifiká, nejde o totožné veci, keďže navrhovateľ sa výslovne vyjadril, že v predmetnej veci námietku zaujatosti nepodal. Navyiac odporca poukázal na aktuálnu rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, pri ktorej tento zafinoval obsah základného práva na prejednanie veci nestranným súdom (sp. zn. I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03), ako aj nadväzujúcu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 7Nc/47/2012. V nadväznosti na uvedené odporca mal za to, že konajúci sudca je nestranným sudcom v zmysle príslušných ustanovení O. s. p., t.j. že námietka, že rozhodol vylúčený sudca, nie je dôvodná. V tejto súvislosti odporca poukázal taktiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc/54/2012, ako aj sp. zn. 1Nc/16/2012. Ostatné odvolacie dôvody navrhovateľ len vymenoval bez toho, aby špecifikoval, v čom vidí namietané pochybenie (nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie navrhnutých dôkazov). Podľa názoru odporcu okresný súd vec správne právne posúdil, na súdený prípad správne aplikoval zákon č. 514/2003 Z. z., vykonal všetky navrhnuté dôkazy, pričom po vykonaní dokazovania oboznámením s predmetným exekučným spisom súd dospel k záveru, že nedošlo k namietanému nesprávne úradnému postupu. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol bez toho, aby bolo

nevyhnutné zaoberať sa splnením/nesplnením ďalších zákonných podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O. s. p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Primárne je zo strany odvolacieho súdu potrebné poukázať na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V tejto súvislosti je zjavné (nepochybne z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní navrhovateľom na súdy), že (hmotnoprávne) odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní navrhovateľa niet jedinej zmienky (tobôž protiargumentácie) vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí, že rozhodnutie okresného súdu v exekučnej veci, z ktorej si uplatňuje svoj nárok navrhovateľ žalobou v tomto súdnom konaní pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora došlo k prieťahom v konaní (exekučný súd konal príbežne, úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného, súd rozhodol o zmene exekútora bez zbytočného odkladu po tom, ako mu bola poskytnutá súčinnosť, pričom poverenie pre nového exekútora bolo vydané následne po tom, ako boli nadriadeným súdom s konečnou platnosťou vyriešené všetky otázky súvisiace so zmenou v osobe exekútora a nárokmi pôvodného exekútora), v dôsledku čoho by navrhovateľovi mala vzniknúť majetková škoda v sume 175,00 Eur a nemajetková ujma v sume 165,96 Eur s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolacia námietka odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmätočná, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo, keďže okresný súd vo veci rozhodol po vykonanom pojednávaní dňa 08. 07. 2013.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, keď vyjadrenie odporcu mu bolo doručené až spolu s rozsudkom vo veci samej, neumožnil mu navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Odvolací súd nespochybňuje, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo účastníka byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásadu kontradiktórnosti však nemožno vykladať absolútne, resp. formalisticky, ale len vo väzbe s ostatnými zásadami/ustanoveniami procesného predpisu. Predovšetkým účastník konania realizuje svoje procesné práva v rámci súdneho pojednávania, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, pričom o možnosť ich uplatnenia sa obral sám svojím postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní. Z obsahu spisu vyplýva, že termín pojednávania vo veci bol nariadený na deň 08. 07. 2013. Prvostupňový súd doručil navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k návrhu, ktoré došlo na Okresný súd Ružomberok dňa 16. 05. 2013 (č.l. 35 - 44 spisu), na vyjadrenie navrhovateľovi a ktoré prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 27. 05. 2013, o čom svedčí ním podpísaná doručka, nachádzajúca sa na č.l. 45 spisu. Termín pojednávania (08. 07. 2013) prvostupňový súd vytýčil dňa 11. 06. 2013 a navrhovateľovi bolo toto predvolanie doručené dňa 14. 06. 2013 spolu s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6NcC/190/2013 zo dňa 21. 02. 2013, ktorým sudkyňa Okresného súdu Ružomberok JUDr.

Janka Majerčíková bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci aktuálne vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5C/79/2012. Až dňa 08. 07. 2013 bol konajúcemu súdu doručený návrh navrhovateľa na „zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“.

Okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 08. 07. 2013 podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p.. V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. (v spojení s § 119 O. s. p.) umožňuje súdu zvážiť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a nadväzne konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiaducim prieťahom v konaní, ktorých (tvrdená) existencia je v konečnom dôsledku základom samotného nároku uplatňovaného navrhovateľom v žalobe.

Bez akéhokoľvek racionálneho základu sú tvrdenia odvolateľa v tom smere, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania, resp. že z odôvodnenia nie je poznateľné, či išlo o listiny (ktorými bolo vykonané dokazovanie) založené v exekučnom spise. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní je mimo rámca akýchkoľvek pochybností zjavné, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením podstatného obsahu exekučného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5Er/155/2007 - ktorý dôkaz výslovne (č.l. 2 spisu) požadoval samotný navrhovateľ. Inú skutočnosť nie je možné vyvodit' ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Podstatná časť odvolania navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že pôvodná zákonná sudkyňa JUDr. Janka Majerčíková, ktorá rozhodovala aj v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5Er/155/2007, postupom podľa § 15 ods. 1 O. s. p. oznámila svoju zaujatosť v prejednávanej veci pre svoj pomer k veci. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6NcC/190/2013 zo dňa 21. 02. 2013 sudkyňu Okresného súdu Ružomberok JUDr. Janku Majerčíkovú vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci aktuálne vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5C/79/2012. Následne predsedníčka Okresného súdu Ružomberok rozhodla, že vec bude pridelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR inému sudcovi tohto súdu, ktorým je JUDr. Branislav Klukoš. Uznesenie Krajského súdu v Žiline o vylúčení pôvodnej zákonnej sudkyne bolo účastníkom doručené spolu s predvolaním na súdne pojednávanie na deň 08. 07. 2013. Pojednávanie vo veci nariaďoval nový zákonný sudca JUDr. Branislav Klukoš.

Hoci navrhovateľ poukazuje na svoje tvrdenia uvedené v návrhu týkajúce sa dôvodov, pre ktoré podľa jeho názoru príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, navrhovateľ explicitne (č.l. 18 spisu) vylúčil podanie námietky zaujatosti, keď na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti nepodáva. Pokiaľ navrhovateľ v podaní zo dňa 04. 07. 2013 doručené okresnému súdu dňa 08. 07. 2013 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu z dôvodu, že navrhovateľovi nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Ružomberok, je možné konštatovať, že uvedený dôvod pre odročenie pojednávania nezodpovedá skutočnosti, keďže uznesenie Krajského súdu v Žiline o vylúčení zákonnej sudkyne JUDr. Janky Majerčíkovej prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 14. 06. 2013 spolu s predvolaním na súdne pojednávanie na deň 08. 07. 2013.

Požiadavka nestrannosti súdu vyplýva tak z článku 46 ods. 1 v spojení s článkom 141 ods. 1 Ústavy SR, ako aj z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ aj neexistuje žiadne rozhodnutie nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, odvolací súd môže posúdiť túto otázku samostatne. Krajský súd však v skutočnosti, že škoda mala navrhovateľovi vzniknúť postupom okresného súdu, na ktorom vykonáva zákonný sudca funkciu sudcu, nevidí dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí.

Je nutné rozlišovať medzi pojmom súd a sudcovia, z hľadiska zásad spravodlivého procesu citlivo zvažovať ich vzťah v posudzovaných súvislostiach. Nezodpovedá právnym pomerom priliehavosť názoru o mechanickom vzťahu medzi súdom a sudcami tohto súdu. Vzťah sudcov je pri výkone rozhodovacej činnosti riadený princípom prezumpcie nezávislosti súdnej moci, ktorá nepodlieha subjektívnym pocitom sudcov pri ich rozhodovaní a nie je ničím zaťažovaná v ich postojoch voči súdu. Pôsobenie sudcov na určitom súde je vždy objektívne dané, len sama táto skutočnosť nemôže byť dôvodom ich vylúčenia. Sudcovia ako reprezentanti verejnej moci by tak apriórne stáli vo svetle spochybňujúcom ich profesionálne schopnosti. Vzájomný vzťah medzi sudcom a súdom nie je vzťahom zamestnaneckým alebo služobným. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú vzájomné práva a povinnosti sudcu a štátu. Sudca je pri výkone funkcie sudcu nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov, len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.). Nezávislosť sudcu je nevyhnutné vidieť aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci, celého súdneho systému aj konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí. Iba takéto chápanie nezávislosti je predpokladom nestrannosti sudcu, ktorú nesmie nikto ohroziť (uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 1Nc 86/2011 zo dňa 24. 11. 2011). Sudca je povinný v každej súdnej veci zachovávať vecný a profesionálny prístup, potrebnú dávku odstupu, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu, keď v prejednávanej veci zákonný sudca nekonal a nerozhodoval v exekučnej veci (v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu), nezakladá pomer sudcu k veci, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonného sudcu JUDr. Branislava Klukoša z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci.

Odvolačie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku navrhovateľa bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v súdnej veci nedošlo k prietahom s poukazom na skutkový stav popísaný vyššie. Súdom potom nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci by bolo preto nadbytočné.

Navrhovateľ nijako nenapadol uvedené skutkové a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu, a preto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolačný súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.